

3a. Rasmus Nikolajsen: Arlanda-Kastrup, 1. maj 2011

Digtet er fra digtsamlingen Tilbage til unaturen fra 2016.

Rasmus Nikolajsen (f. 1977), dansk digter.

At fra flyveren kigge ned
på svenske søer er omtrent
som at ligge ved en svensk sø
og kigge på skyer. Mon vi
5 kommer over skydækkets halvt
opløste isterninger i
bunden af et glas? Tristesse
har sat sig på det ledige

sæde ved siden af mig, som
10 fugle i et træ. Men se så
der: Den nedadgående sol
stikker ild på søerne, som
hvis man satte en tændstik til
en pengeseddel, og ridser
15 sig ind i skyerne, som blev
der hældt tranebærjuice

i. Ej, så smukt – det er som at
være midt i et mesterværk
mens det males, eller i en
20 orgasme eller bombe der
detonerer, som var livet
pauset i dets livligste
øjeblik, eller som at gå
vågen rundt i en drøm – at jeg

25 ikke nænner, eller magter,
at skrive om det, skrive det
om. Måske er det nu verden
går i opløsning? Måske er
der ikke længere noget
30 land at lande i. Ingen krop
at vende tilbage til, når
du vil ud af drømmen igen.

3b. Andreas Munch: Solnedgang

Digtet er fra digtsamlingen Nye Digte fra 1863.

Andreas Munch (1811-1884), norsk digter.

Digtet er gengivet i sin originale version.

Nu daler Solen sagte ned
Bag Aasens¹ fjerne Skove
Og sender guldrød Aftenfred
ud over Eng og Vove².
5 En sød, veemodig Hvisken gaaer
Igennem Birkens Blade
Om Nattens Mulm, som forestaaer
Og vil sin Favns oplade³.

Hvor Dagens Afskedstaare mild
10 Paa Blomst og Straa nu falder!
Konvolvlens⁴ Kalk⁵ sig lukker til,
Endt er dens Livsensalder.
Nu tie alle Fugle smaae,
Og Dalen stille grunder⁶
15 Ved hvad der nu skal følge paa,
Naar Sol gaaer ganske under.

Frygt ei min Sjæl, sænk dig kuns ned
I Nattens Dyb med Solen –
Derfra opvælder⁷ Kjærlighed
20 Som Duft fra Natviolen.
Hvor Lysets Kilde gaaer forud,
Did⁸ kan du trøstig⁹ følge,
Og lade Nattens bløde Skrud
Din hede Længsel dølge¹⁰.

25 Den stolte Dag har ei en Lyst
Saa sød som den at hælde
Sit Hoved til Naturens Bryst,
Naar Skyggerne fremvælde¹¹.
Da synker Fred paa Livets Strøm
30 Og Balsom¹² over Kummer¹³,
Da hviler Morgnen som en Drøm
i Nattens milde Slummer.

¹ *Aasen*: bakkedraget.

² *Vove*: vand(overflade), bølge.

³ *oplade*: åbne.

⁴ *Konvolvlens*: blomst.

⁵ *Kalk*: bægerformet plantedel om blomsten.

⁶ *grunder (ved)*: funderer (over).

⁷ *opvælder*: flyder.

⁸ *Did*: der.

⁹ *trøstig*: ufortrødent.

¹⁰ *dølge*: skjule, dysse ned.

¹¹ *fremvælde*: vælder ud.

¹² *Balsom*: trøst.

¹³ *Kummer*: bedrøvelse.